

asszony hitünk szerint bemutatatták az eget Urának“ (avatás).

Szerdán a völegénynél, most már „ujembernél“, esütörtökön „a menyasszony volt házánál“ nagy ebéd és vacsora. „Pénteken a távoli rokonokat vendégelték meg, szombaton a maradékot a szomszédok falták fel“.

Igy lakodalmaztak Gyergyó egyes községeiben a XIX. század első felében. Manapság is így van, csak 3 nap alatt lezajlik még a jobbmódu házaknál is. Szépségéből pedig annyit veszített, hogy most nincs piros, fehér, zöld, nincs Rákóczy-induló, nincs lelkes csődület, nincs éjfélutáni murizás, nincs dáridó, mert guzsba kötték az Életet, megfojtották a jókedvet. Vajjon meddig?

Megáldom széfa a csókjaidat.

*Az Isten áldja meg a csókodat:
legyen a csókod tavaszi verő,
legyen a csókod édes őszi must,
legyen a csókod vigasság, erő,
legyen a csókod szépség, kedv, öröm,
legyen a csókod áldás és remény,
legyen a csókod kedves és szelid,
mint téli estéken a lámpafény,
legyen a csókod nóta és mosoly,
legyen a csókod baj-felejtető,
legyen a csókod meleg és derűs,
mint nyári délután a hegytető,
legyen a csókod termékeny eső,
ízes legyen, mint otthon-sült kenyér,
legyen a csókod sohase-kevés,
legyen a csókod fészek-puha, jó,
és édes, mint egy délutáni szender,
legyen a csókod tiszta, mint a jó bor
és ártatlan, mint álmában az ember,
legyen a csókod vidám s kellemes,
mint társaságban a beszélgetés
és nyugtató, mint fáradtnak az álom
és jóleső, mint jóra-ébredés,
legyen a csókod örök, mint a kör
és hűséges, mint jobb kézhez a bal
és makulátlan, mint próbás arany
és büszke, bátor, mint a diadal,
legyen a csókod szép, mint dús vetés
s mint orvosság a bajnak: biztató
és nyájas, mint a tűz a kandallóban
és őszinte, mint hegyi tiszta tó,
legyen a csókod féltett házi-béke,
legyen a csókod könny-száritgató,
legyen a csókod vig gyerek-kacaj,
legyen a csókod bölcső-ringató,
legyen a csókod nyugodt, szép öregség,
legyen a csókod szép emlék a végén...
Az Isten áldja meg a csókodat,
hogy csókod legyen halállal a békém.*

(Kolozsvár.)

Szombati-Szabó István.

IRODALOM.

Gyula diák: Dal, amelyet nem daloltak végig...

Csodálatos utakon járunk. Csodálatos utakon csodálatos vezetőink vannak.

Világok dőltek össze körülöttünk és bennünk. Erkölcsei és anyagi értékek foszlottak szét és átértékelődtek, s most egy új világ új értékeivel tündököl idegen, baljóslatu ég alatt.

Hova lettek a régi értékek? Hova lettek a régi, elavult fogalmak a szépről és a jóról? Hova lett az emberiség jövőjébe vetett büszke hitünk? ... Hova lett a tavalyi hó? ...

Ma már csak mosolygunk az örök békességet hirdetőik dőreségén és szánalmas dadogásain. Ma már nagyon jól tudjuk, hogy örök béke nincs a földön, csak mélyen lenn a sirban. Az élethez való jog érvényesítése küzdelemmel jár. Mindenki küzd, aki élni akar. A küzdelem az élet. A nemzet sorsa pedig örök küzdelem az örök életért. Amelyik nemzet békét hirdet, az békét kér, mert kifáradt már az örök küzdelemben, — haldokló nemzet, mely a sir szélén áll.

Az igazi művészet, a lelkek mélyéből fakadó költészet, a nemzeti irodalom megnyilatkozása legjelesebb alkotásaiban önmagában és önmagáért jön létre, de a Part pour l'art elveim felül, egyuttal a nemzet szellemi és anyagi világának reflexe is.

Az igazi művészi alkotás ugyszólván öntudatlan terméke a korszak gondolatvilágának, magán viseli a lelkek forrongásának izzó bélyegét. A néma fájdalom, mely a lelkek mélyén ül és egy egész generációt fojtogat, mint bugó alaphang kíséri végig a mai kor hivatott költőjének melódiáit s nemesen esendül ki, mint a kórus zsongásából a lélekharang örök mementója.

Csodálatos utakon járunk és csodálatos utakon csodálatos vezetőink vannak.

Gyula diák művészetét vizsgálva, minden tartózkodás nélkül sietünk elismerni, hogy a mai magyar nemzedék érzésvilágának egyik leghivatottabb és legnagyobb művészi készséggel megáldott tolmácsával állunk szemben.

Vezető szelleme ő a mai maradék magyarságnak, aki a nemzeti gyász napjaiban szinte prófétai ihlettel hirdeti a magyar jövő evangéliumát és kitarásra, küzdésre és harcra buzdítja a csüggedő magyarságot.

Gyula diák költészetének egyik legértékesebb eleme, amiben messze kimagaslik a mai átlagos írók közül, a közvetlenség és őszinteség, mert minden sorából kicsillog a fanatikus hit abban, amit dalol.

Ez a jellemző vonás magasra emeli költészetét az átlagos irredenta költők tömegéből, egyéni és önálló művészi értéket ad költészetének. Az ő lélekbe-markoló alkotásai örökértékűek, — hirdetni fogják minden időnek a mai megcsönkített Magyarország kétségbeesett jankiáltását és ébrentartják minden nemzedéken át a dacos magyar élniakarást, a szent gyűlöletet, az engesztelhetetlen haragot a gyáva rablókival szemben, akik megcsönkítették a gyáva viharaiban pillanatnyira elkábitott ezeréves Magyarországot. Az örök harc, az örök küzdelem költője a névtelen lantos diák, — csodálatos utakon járó nemzetnek csodálatos vezető szelleme.

A „Gyujtogatás“ című irredenta verskötetből megismerte, megszerette és megcsodálta a magyar

Figyelmes kiszolgálás

Dugonics-tér 11.

A közp. egyetem közelében.

Szántai

Bérletnél árkedvezmény.

borbély és manicure termében